

THE
MEGA-
COMPLICATED
Crushes
OF LOTTIE
BROOKS

KATIE KIRBY

FRAGMENT

Mega komplikované lásky Lottie Brooksovej

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Katie Kirbyová

Mega komplikované lásky Lottie Brooksovej – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

MEGA

KOMPLIKOVANÉ

lásky

LOTTIE

BROOKSOVĚJ

KATIE

KIRBYOVÁ

FRAGMENT

Katie Kirby: The Mega Complicated Crushes of Lottie Brooks
Copyright © 2022 I'm Doing Fine Ltd
Translation © Nikoleta Frantová, 2023
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2023

Všetky práva sú vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať
za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom
bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN tlačenej verzii 978-80-566-3526-1
ISBN e-knihy 978-80-566-3554-4 (1. zverejnenie, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-3555-1 (1. zverejnenie, 2023) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-566-3553-7 (1. zverejnenie, 2023) (ePDF)

Venujem Felixovi a Sethovi,
ktorí ma neustále inšpirujú – okrem
iného aj svojou posadnutosťou syrovými
panini a vtipmi o prdení.

Chalani, ľúbim Vás tak veľmi,
že to ani neviem vypovedať slovami.

UTOROK 3. MÁJA

OMG!

PANEBOŽE, PANEBOŽE, PANEBOŽE!!!!

Dnes uvidím Syrovoprstého a možno sa s ním budem aj rozprávať...

Včera sme si síce písali cez whatsapp, ale to sa neráta. Dnes sa stretneme **OSOBNĚ**, a to je niečo úplne iné, lebo ho uvidím NA VLASTNÉ OČI a budem sa s ním NAOZAJ rozprávať NAOZAJSTNOU rečou.

BOŽE!!

VÁŽNE dúfam, že znovu netresnem nejakú hlúposť ako BOBRE, lebo zatiaľ sa všetko vyvíja sľubne a nechcem to pokašať... Pre istotu pripomínam, že budeme mať NAOZAJSTNÉ rande.

PANEBOŽE!!!!!!!!!!!!

Ale už by som sa radšej mala nad Danielom prestať rozplývať. Musím sa ísť obliecť a umyť si zuby, nech nemeškám do školy. Len čo prídem domov, zreferujem ti, ako všetko šlo.

Drž mi palce!

Poznámka: Už by som sa s tým PANEBOŽE mala vážne krotiť.

Fajn, som späť.

Takže... z dôvodov, ktoré som nemala šancu ovplyvniť, som do školy prišla dosť neskoro a Daniela som uvidela až cez obednú prestávku.

Práve som s Jess stála v rade na obed, keď vkráča do jedálne s partiou kamošov.

Jess do mňa
hneď začala
štuchať
a zahlásila...

Zjavne si myslela, že je strašne vtipná, ale mne to vtipné **VÔBEC** nepripadalo. Keby som jej mohla zapchať ústa bez toho, aby som na nás pritiahla EŠTE VIAC pozornosti, hneď by som to urobila, no radšej som na ňu len vrhla čo najdrsnejší vražedný pohľad.

Vrhať vražedné pohľady sa učím už asi tri a pol roka. Ak sa to chceš naučiť tiež, skús sa riadiť týmto jednoduchým návodom:

AKO VRHAŤ ČO NAJLEPŠÍ VRAŽEDNÝ POHĽAD:

1. Poriadne vyvaľ oči.
2. Mierne nakloň hlavu doľava.
3. Zatni zuby a zovri pery.
4. Zamrač sa tak, aby bolo jasné, že sa danej osoby v duchu pýtaš:
„ČO TO, DOČERTA, ROBÍŠ?!?!“

Uznávam, že vypleštené oči a zamračené čelo nepôsobia ktovieako pôvabne, ale človek nimi dosiahne, čo chce, a o to presne ide.

No to je teraz vedľajšie... Vráťme sa k veci...

Ako som tam tak stála, zrazu sa predou mnou zjavil Daniel a udivene sa na mňa zahľadel.

Vtom mi došlo, že ešte stále vraždím Jess pohľadom, a rýchlo som nahodila normálny výraz.

Iste ťa poteší, že sme si napriek počiatočným rozpakom nakoniec celkom dobre pokecali. Celý rozhovor sem prepíšem, lebo viem, že ťa určite **STRAŠNE ZAUJÍMA...**

JA: Ahoj, Daniel!

DANIEL: Ahoj, Lottie.

JA: Čo si dáš dnes na obed?

DANIEL: Priniesol som si z domu syrovú rolku. A ty?

JA: Ja si idem dať syrové panini.

DANIEL: Dobrý výber.

JA: Máš aj čipsy?

DANIEL: Iba syrové chrumky.

JA: Paráda.

PÄTSEKUNDOVÉ TRÁPNE TICH

JA: Takže máš syrové chrumky radšej ako čipsy?

DANIEL: Hej.

JA: Aj som si myslela... Všimla som si, že si ich nosievaš...
Ako často ich vlastne jedávaš?

DANIEL: Ehm... neviem, možno tak dvakrát do týždňa...

Prečo? Počítaš mi to, Lottie?

JA: KDEŽE! To by bolo divné...

DANIEL: To by veru bolo.

JA: Len mi tak napadlo, že pri jedení syrových chrumiek si človek dosť zababre prsty a syrový prášok sa mu môže dostať aj za nechty, takže si ich potom treba vždy riadne vydrhnúť... Nestáva sa ti to?

DANIEL: Hm... Neviem... Zatiaľ som si to nevšimol.

JA: Hmmm.

TROJSEKUNDOVÉ TRÁPNE TICHŔ

JA A DANIEL NARAZ: Takže...

NERVÓZNY SMIECH

DANIEL: Tá budúca sobota teda platí?

O tretej pred zmrzlinárňou?

JA: Jasné, platí. Zatiaľ sa maj!

Uznávam, že som nepodala úplne bezchybný výkon. S tým syrovým práškom za nechtami som to asi trochu prehnala, ALE aspoň som ho upozornila na potenciálny problém.

Za najväčší úspech považujem, že som celý čas rozprávala **ZROZUMITEĽNOU REČOU**, a za vynaloženú námahu si preto dávam jednotku s hviezdičkou. Šikulka!

STREDA 4. MÁJA

MIMORIADNE SPRÁVY!

Molly a Theo spolu oficiálne začali „chodiť“.

CELÝ siedmy ročník o ničom inom ani nerozpráva. Sú z nich hotové celebrity. Niečo ako Justin a Hailey Bieberovci... až na to, že nie sú manželia... ani milionári... nepochádzajú z Ameriky ani z Kanady... a vôbec nie sú slávni, no okrem toho s nimi majú FAKT veľa spoločného.

Keď cez obednú prestávku vošli do jedálne, všetci okamžite stíchli a ohromene na nich zízali. To ticho by sa dalo krájať!

Amber sa tvári, že je s tým „úplne v pohode“, ale v skutočnosti s tým v pohode vôbec nie je. Vidno, že im novonadobudnutú popularitu totálne závidí a dala by hocičo za to, aby mohla byť na Mollinom mieste... Prejavuje to napríklad tak, že skoro každú hodinu nahnevane bodá kružidlom do lavice.

Medzi mnou a Molly je momentálne všetko fajn. Veľa sa síce nerozprávame, lebo väčšinu času trávi s Theom alebo Amber, ale som rada, že sme si všetko vyjasnili.

POPPY: Presne, Toma Hollanda ZBOŽŇUJEM!
Ale úplne najradšej mám Leonarda DiCapria.

JESS: ČO?! Leonardo DiCaprio je predsa
TOTÁLNY dedo!

POPPY: POCHOPITEĽNE z čias, keď hral v *Titanicu*.
Pri scéne, keď sa ho Rose pustí a on začne klesať
na dno oceánu, sa vždy rozplačem 😞

JA: Podľa mňa sa zachovala dosť
sebecky — mohla sa na tých dverách
trochu posunúť a pustiť ho k sebe!

POPPY: Presne — škoda ho.
Vyzeral FAKT dobre.

JA: Čo ty na to, Jess?

JESS: Hmm, podľa mňa by ste sa na tých mužov mali prestať pozeráť ako na obyčajné objekty 😏

POPPY: Čože?!

JESS: Mama mi kúpila knihu o feminizme a zatiaľ sa mi zdá neskutočne poučná. Okrem iného som sa z nej dozvedela, že vôbec nie je v pohode súdiť ľudí podľa výzoru.

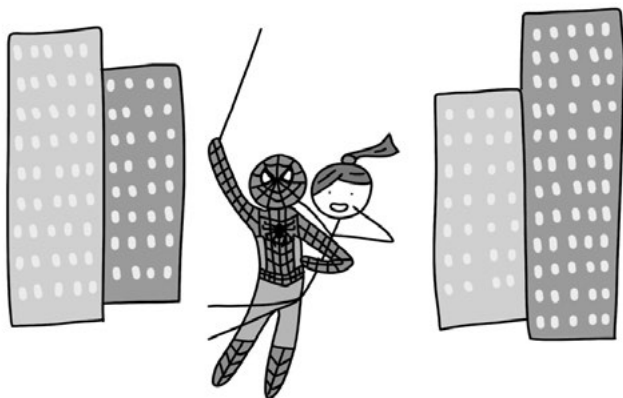
JA: Lenže mne sa Tom Holland nepáči len preto, ako vyzerá. Obdivujem na ňom aj to, ako dokáže vystreľovať pavučiny a pohojdávať sa na nich medzi mrakodrapmi. To je v pohode?

JESS: Neviem. Musím sa pozrieť, či v knihe náhodou nie je osobitná kapitola o Spidermanovi...

POPPY: 🤔🤔🤔

ŠTVRTOK 5. MÁJA

V noci sa mi sníval super sen. Bola som v ňom Mary Jane zo Spidermana...

Keď som sa zobudila, dosť ma sklamalo, že som v skutočnosti len Lottie Brooksová a miesto toho, aby som šla s Tomom Hollandom zachraňovať svet, musím ísť do školy na písomku z matiky, na ktorú som sa zabudla učiť...

Ak ťa to náhodou zaujíma, dostala som 15 bodov zo 40 –
UPS!

Ale kresbička Spidermana sa mi celkom vydarila – keď vyrastiem, možno ma zamestnajú v Marveli ako kresličku komiksov.

SOBOTA 7. MÁJA

Presne o týždeň idem na rande s Danielom.

O JEDEN KRATUČKÝ TÝŽDNÍK! Mám pocit, že budúca sobota je príliš ďaleko a zároveň príliš blízko.

Čo ak sa ma opýta, či s ním chcem chodiť?!

Už teraz som z toho rande strašne nervózna... hlavne kvôli dileme s bozkávaním. Mali by sme sa vôbec na prvom rande bozkávať? A ak áno, mám prvá pobožkať ja jeho?

Čo ak on pobožká mňa? POMOC!!

Neviem, čo ma čaká ani čo by som na prvom rande vlastne chcela zažiť.

Teoreticky sa mi predstava bozkávania s Danielom páči... ale prakticky ma naplňa obavami.

Jeden z hlavných problémov je v tom, že som sa so žiadnym chalanom v živote nebozkávala, takže ABSOLÚTNE NETUŠÍM, ako sa to robí.

9.19

Gúglila som si „ako sa bozkávať“ a vyhodilo mi 2,8 miliardy výsledkov – kto to má čas čítať?! Keby som si ich mala pozrieť všetky, trvalo by mi to asi tak osem rokov, a to by mi už ťahalo na dvadsiatku. Ale dobre vedieť, že nás je toľko na jednej lodi.

Nakoniec som si prečítala asi dva články a dozvedela sa z nich, že by som sa mala „uvoľniť“, „príliš nad tým nerozmýšľať“ a „nechať sa viesť perami“.

Hneď mám vo všetkom úplne jasno. KLAMEM. Čo ak moje pery absolútne netušia, čo majú robiť?!

Prišla mi správa od Poppy. Pýtala sa, či by sme ja a Jess s ňou neskočili do mesta. Zašla som teda za mamou a vypýtala si dvacku.

Lenže ona na to: „A na čo ju, preboha, potrebuješ?“

„Čo ja viem – na jedlo a tak,“ odpovedala som.

Mame sa však moja odpoveď zjavne nepáčila.

„Peniaze nerastú na strome, Lottie. Nemôžem ti dať dvadsať libier zakaždým, keď si zmyslíš, že skočíš do mesta, ako keby to bol nejaký šport.“

„Ale ono to v podstate je šport,“ namietla som.

„Keď sa v nákupnom centre voziš hore-dolu po eskalátoroch, celkom sa pri tom zapotíš.“

Aj na prvom
mieste v behu
do Zary sa
umiestňuje
Lottie Brooksová
z Veľkej Británie!

„Nežartuj, Lottie. S tatkom si musíme všetky peniaze tvrdo vydrieť v práci,“ vyhlásila mama.

„Veď ty vôbec nepracuješ! Celý čas len pozeráš telku a chodíš na nákupy!“ vyhrkla som. Táto reakcia sa jej páčila ešte menej.

„Ak si si náhodou nevšimla, som na materskej dovolenke! Celé dni doma upratujem, varím, žehlím“ – toto je klamstvo, lebo mama **NIKDY** nežehlí – „a v noci spávam maximálne štyri hodiny, takže by som to dovolenkou vôbec nenazývala, ale to je teraz jedno... Snažím sa ti vysvetliť, že ak chceš mať peniaze, ktoré by si mohla míňať v meste s kamarátkami, musíš si ich ušetriť z vreckového alebo si ich nejako zarobiť.“

„Veď mám len dvanásť! Nemôžem sa zamestnať – detská práca je zakázaná.“

„Nehovorím, že sa máš zamestnať. Ak budeš doma viac pomáhať, rada ti vreckové trochu zvýším.“

„Dobre. Čo by som teda mohla urobiť za dvacku?“

„Dvadsať libier je veľký peniaz, Lottie. Ale...“ mama sa zamyslene poobzerala okolo seba, „ak upraceš obývačku, povysávaš dlážku a umyješ riad, dám ti dve a pol libry. Čo ty na to?“

To si zo mňa robila srandu?! V akom svete žije? Upratovanie, vysávanie a umývanie riadu by mi zabralo najmenej hodinu a toľko času ani náhodou nemám – musím totiž rozmýšľať nad bozkávaním! Za dve a pol libry by som si navyše nekúpila ani bublinkový čaj.

Tak som nakoniec povedala: „Vďaka za ponuku, ale nemám záujem.“

Vzápätí som zašla za tatkom, ktorý sa zašival v kôlni a robil čosi chlpské (klasika), a vyhlásila som:

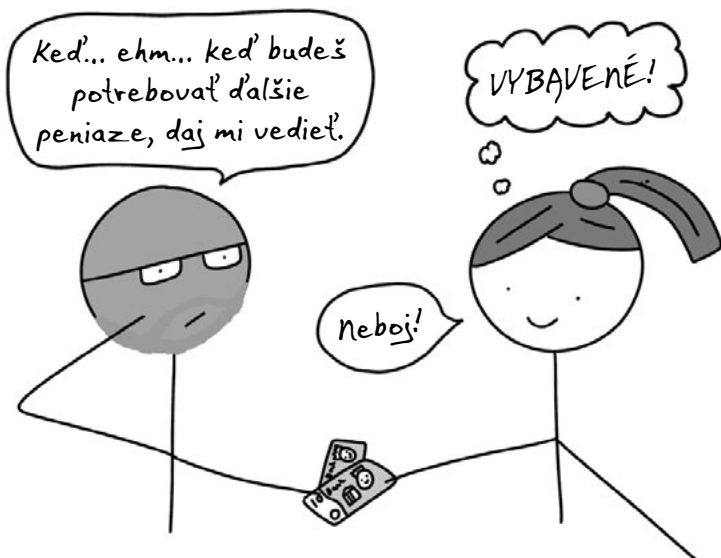
„Mama vraví, že mi máš dať dvadsať libier.“

„Naozaj? A načo ich potrebuješ?“

Vystrúhala som čo najzahanbenejší výraz a odvetila:

„Na ženské... potreby.“

Tatko úplne očervnel (vyzeral ako paprika – s bradou), rýchlo si siahol do vrečka a podal mi zopár desaťlibrových bankoviek.

Som pekná a ešte mi to aj celkom páli, čo povieš?

Stretla som sa v meste s Jess a Poppy. Molly šla na rande s Theom – áno, už zase! Ktovie, čo robila Amber. Možno len tak pre zábavu do niečoho pichala kružidlom.

Trochu sme sa poprechádzali, vyskúšali si v obchodoch nejaké oblečenie a potom som sebe aj babám v pekárni kúpila párky v lístkovom ceste, lebo som sa po náhlom zbohatnutí cítila pri peniazoch.

A ako sme tak kráčali na autobus domov, zrazu sme natrafili na... Molly a Thea!

Stáli pred nákupným centrom a jedli hranolky.

„Rýchlo sa schovajme!“ vyhrkla Poppy.

Všetky sme sa teda rýchlo schovali za autobusovú zastávku.

„A prečo sa vlastne schovávame?“ spýtala sa Jess.

„Lebo... no... Netuším. Poppy, prečo sa vlastne schovávame?“

„Psssst, aby sme mohli tajne sledovať, čo robia!“
vysvetlila Poppy.

„PANEBOŽE!!! Tuším sa práve idú pobozkať!“ zhlkla Jess.

„**NEVERÍMI!**“ vyhrkla som a vykukla spoza zastávky.

„Tak nič... Planý poplach... Len jej z tváre zotiera omáčku.“

„Akéééé romantické,“ rozplývala sa Poppy.

„Romantické?“ začudovala sa Jess. „Ja som si pod romantikou predstavovala skôr kytice ruží. Nevedela som, že niekomu stačí zotrieť z tváre omáčku...“

Osobne som si pod romantikou tiež predstavovala čosi iné, ale vidieť svoju najlepšiu kamošku, s ktorou sa kamarátim už od piatich rokov, na rande s chalanom bolo čudné. Stále ma trochu mrzí, že si už nie sme také blízke ako kedysi. V pondelok sa s ňou skúsim v škole porozprávať.

NEDEĽA 8. MÁJA

Pomaly mi začína dochádzať, že by som mala našim oznámiť, že na budúci víkend idem na rande s chalanom. Už len predstava, ako im to hovorím, ma napĺňa **ČISTOU HRÔZOU**.

Cítim sa podobne, ako keď som sa chystala povedať mame, že chcem nosiť podprsenku – IBAŽE OVELA HORŠIE.

Nie som si istá, čej reakcie sa obávam najviac. Tatko zareaguje prehnane ochranársky, mama sa hneď rozčítí, Toby sa bude na celej situácii strašne baviť a najbližšie dni týždne mesiace roky si ma kvôli tomu bude doberať a Bella sa mi klasicky pokúsi vyšklbnúť prameň vlasov alebo na mňa hodí tyčku.

Rozhodla som sa, že si všetko najprv nacvičím na škrečkoch.
Po obede som si ich nenápadne vzala bokom a oznámila im,
čo mám nové. Absolútne ich to nezaujímalo! DRZOSŤ.

PONDELOK 9. MÁJA

Pred kontrolou dochádzky som si odchytila Molly, lebo som bola strašne zvedavá, ako dopadlo jej rande.

„Ako ti to klope s Theom?“ opýtala som sa.

Molly sa s úsmevom zahľadela do prázdna a vyhlásila:
„Super. Je **HROZNE** milý. V sobotu sme spolu zašli do mekáča a kúpil mi McChicken. Povedala som mu, že si zaň zaplatím, lebo som *feministka*, ale on trval na tom, že ma naň pozve. A nebol to obyčajný malý burger, ale normálne veľký McChicken. No nie je zlatý?“

„Asi... je. Teda aspoň myslím...“

„Chcem si ten deň navždy zapamätať, tak som si nechala toto,“ vyhlásila a vytiahla z vrečka čosi pokrkvané.

„Čo to je?!“

„Jeho použitá servítka.“

„Aha... hm... no super. Špinavá od omáčky z Big Macu?“

„Áno. Theo Big Mac doslova **ZBOŽŇUJE**,“ odvetila zasnene.

To aj ja, ale určite by som si nenechávala pokrkvajúcu servítku, do ktorej si po jedle niekto utrel ústa, pomyslela som si. Nechcela som sa však Molly dotknúť, a tak som len skonštatovala: „Paráda. Raz ju môžeš odovzdať svojim deťom a vnúčatám ako rodinné dedičstvo.“

„Presne,“ odvetila Molly s úsmevom a nežne servítku pohladkala.

Uznávam, že som k nej bola dosť ironická, ale ona si to zjavne vôbec nevšimla.

A teraz sa podrž – potom tú servítku pobozkala a znova si ju odložila do vrečka.

Čudáčka.

Žeby toto s človekom robila láska??

Uvidíme, či si po pár týždňoch aj ja začnem odkladať Danielove použité servítky. Dúfam, že nie – fuj.

UTOROK 10. MÁJA

Dnes sme si v škole dali s Poppy a Jess na obed syrové panini – mimochodom, syrové panini sú **TO NAJLEPŠIE, ČO ĽUDSTVO KEDY POSTRETLO** (pochopiteľne okrem žehličky na vlasy, wi-fi a Toma Hollanda). Nič iné si v školskej jedálni ani nekupujem (okrem ľadovej triešte, čipsov, čokolády, koláčikov, pukancov, vafli a podobne).

Späť k veci. Ako sme tak všetky sedeli za stolom, jedli syrové panini a bavili sa o tom, ako zbožňujeme syrové panini (vždy si vieme nájsť super tému na rozhovor)...

... zrazu do jedálne vošli Theo, Daniel, Amber a Molly a zamierili k nám. Len čo som ich zbadala, srdce mi začalo biť asi miliónkrát rýchlejšie než zvyčajne.

„Bude vám vadieť, keď si prisadneme?“ opýtal sa Theo.

„Áno... teda vlastne... nie... len prsadnite,“ zabrblala som.

LEN PRSADNITE?!

POMOC! Čo som tým vôbec chcela povedať?! Môj mozog sa zase začínal meniť na penové cukríky a hrozilo, že ak budem rozprávať ďalej, znovu zo mňa vypadne čosi ako BOBRE.

„Chcela povedať – len si prisadnite,“ vyhrkla Jess so smiechom.

Úprimne, neviem, čo by som si bez nej počala.

„Myslela som si, že sa pôjdeme naobedovať k telocvični,“ zatahla Amber, ale Theo si už medzičasom sadal k Molly a Daniel sa usádzal na stoličku vedľa mňa.

„Ako dnes chutia syrové panini?“ opýtal sa ma.

„**Ú-ŽAS-NEI** Dala by som im tak trinásť bodov z desiatich,“ vyhlásila som celá bez seba z toho, že zase hovorím normálnou rečou.

„Hlúpost! Nemôžeš niečomu dávať trinásť bodov z desiatich,“
zašomrala Amber.

„Syrové panini sú výnimka!“ vyhlásil rýchlo Daniel a ja som
bola rada, že sa ma zastal.

Amber si nahlas vzdychla a pokrútila hlavou, aby nám dala
najavo, že sme podľa nej banda totálnych hlupákov.

Práve som si v duchu kládla otázku, prečo sa s nami vôbec
baví, keď mi pohľad padol na Molly a Thea na opačnom konci
stola – chichotali sa, akoby boli vo vlastnom svete.

„Tým dvom to spolu hrozne pristane,“ poznamenala Poppy,
len čo si všimla, kam sa pozerám.

„Veru,“ pritakala som.

„Ehm, Lottie? Všimla si si, že si totálne zababraná od syra?“
skočila mi do reči Amber.

Sklonila som hlavu a vyhlásila: „Nie, nevšimla.“ Potom som si
zo saka odlepila pásik stečeného syra a dodala: „Ale vďaka za
upozornenie, mrzelo by ma, keby vyšiel nazmar.“

Nato som si syr strčila do úst a široko sa na Amber usmiala.

Zagúľala očami a začala si brať veci. „Ja tu sedieť nebudem. Vonku svieti slnko. Ideš so mnou, Molly?“

Molly neodpovedala. Práve sa s Theom na niečom sprisahanecky chichotali.

„MOLLY, ideš alebo nejdeš?!“

„Ehm... Zatiaľ zostanem tu. Ale neskôr za tebou prídem, dobre?“ odvetila Molly a hneď sa zase otočila k Theovi.

Amber si namosúrene zdvihla tašku a odpochoďovala preč.

„Čo má zase za problém?“ čudovala sa Jess.

„Zjavne žiarli, že nemá frajera,“ utrúsila Poppy.

Na chvíľu mi jej skoro prišlo ľúto, ale potom som si pomyslela, že keby bolo všetko naopak a frajera by mala len ona, určite by s ostatnými nesúcitila.

MYŠLIENKA DŇA:

NAPRIEK POPPINEJ POZNÁMKE SI
MYSLÍM, ŽE KÚPEĽ V SYROVÝCH PANINI
BY URČITE NEMAL CHYBU!

ŠTVRTOK 12. MÁJA

Od najdôležitejšej udalosti v CELOM mojom živote ma už delia len dva dni! Podobne dôležité bolo hádam ešte moje narodenie, no také narodenie mojich súrodencov je v porovnaní s rande s **MOJOU ŽIVOTNOU LÁSKOU** úplne nepodstatné. Teda vlastne s **MOJOU POTENCIÁLNOU ŽIVOTNOU LÁSKOU**. Teda vlastne s Danielom.
(LEN POKOJ, LOTTIE, POKOJ!)

Pri večeri som o rande konečne povedala našim. Usúdila som, že bude lepšie, keď to oznámim všetkým naraz a nebudem sa musieť opakovať.

„V sobotu mám rande s Danielom. Ideme na zmrzlinu,“ vyhlásila som a potom som bleskovo zapichla pohľad do taniera a čakala, kto sa ozve ako prvý.

Každý zareagoval **PRESNE** tak, ako som čakala.

Mama vyhrkla...

Ach, moja maličká ide na prvé rande!

Tatko zašomral...

Čo je ten Daniel zač a kedy sa nám ho chystáš predstaviť?

Bella zabľabotala...

BÁÁÁÁ

Preklad:
Paráda. Teším sa
s tebou, sestrička!

A Toby vyskočil na stoličku, začal mávať rukami a vyspevoval...

Neviem sa rozhodnúť, či reakcia sa mi páčila najmenej, ale najviac ma jednoznačne potešila Bellina.

V každom prípade som rada, že to už mám z krku!

PIATOK 13. MÁJA

Zobudila som sa zaliata studeným potom. Mala som príšernú nočnú moru.

Snívало sa mi, že Daniel na rande neprišiel!!

Keď už som naňho v zmrzlinárni čakala celú večnosť, všimla som si, že vonku stojí celý siedmy ročník a dobre sa na mne zabáva.

Len čo som si uvedomila, že Daniel si zo mňa len vystrelil, nemohla som si pomôcť a rozplakala som sa.

Vtom do zmrzlinárne vtrhol televízny štáb a ukázalo sa, že si ma nakrúca do novej relácie s názvom *Najväčší lúzri na svete*. Nestrápnila som sa teda len pred všetkými spolužiakmi, ale rovno pred celým národom.

Bolo to strašné. Musela som sa presťahovať, zmeniť školu a nakoniec dokonca odísť žiť na iný kontinent!

O rok nato som bývala v tritisícposchodovom mrakodrape v Tokiu, z ktorého viedla na prízemie šmýkačka. Bola to najdlhšia šmýkačka na svete a skĺznuť sa po nej dole trvalo desať minút – bola to **MEGA ZÁBAVA**. No len čo som si začala nachádzať nových kamošov a môj život sa pomaly vracal do normálnych koľají, z končiek prstov mi vyrástli očné gule!

Daniel sa so mnou dnes po fyzike rozlúčil týmito slovami:
„Tak teda zajtra, Lottie!“

Pre istotu som sa ho teda opýtala: „Nebudú nás nakrúcať do telky, však?“

Najprv na mňa vrhol udivený pohľad a potom utrúsil:
„Ehm. Nie.“

Lenže keby si zo mňa chcel vystreliť, určite by sa vopred aj tak nepriznal!

Milý Bože, prosím, daj, aby Daniel v sobotu prišiel. Sám.
Bez televízneho štábu. A, prosím, nedopusť, aby mi
z končekov prstov začali rásť očné gule.

SOBOTA 14. MÁJA

Po prebudení som si zacvičila jogu, aby som zostala pokojná a mala čistú myseľ... Presnejšie, tridsať sekúnd som stála v pozícii bojovníka a potom som sa začala nudiť, ale aj to sa hádam ráta, či nie?

Tatko ma hodí do mesta autom. S Danielom sa mám stretnúť o tretej, takže mi na prípravu zostáva niečo vyše šiestich hodín. Trochu tesnotka, ale snáď všetko stihnem.

Na obed som sa donútila zjesť instantné rezance, hoci som vôbec nebola hladná. Nakoniec mi celkom zachutili, tak som si dala ešte jedny. Mama sa na mňa trochu hnevala. Instantné rezance sú vraj nezdravé a zjesť na obed hneď dve balenia je pahltnosť. Hlavne keď po nich ešte zlupnem dva balíčky čipsov a jeden KitKat. Tuším má pravdu. AJAJ.

Ale hneď sa cítim o dosť lepšie.

Dala som si na tvár pleťovú masku, upravila si nechty a umyla a poriadne vyfúkala vlasy (potom som si ich zase stiahla do gumičky, takže sa to môže zdať zbytočné, ale aspoň ich mám voňavé a čisté).

Obliekla som sa čo najpohodlnejšie, lebo ma to najviac vystihuje – dala som si rifle, tričko, tenisky a bola som hotová.

Poslala som babám fotku, aby videli konečný výsledok...

Skupina Kamošky sú prednejšie než chalani na whatsapppe:

JA: Čo poviete??

JESS: Hm, že vyzeráš presne tak ako vždy?! 🤔

POPPY: Dobrý účes 🤩

JA: Nie ste náhodou trochu drzé?!?
Toto je výsledok hodín namáhavej prípravy!

JESS: Prepáč, chcela som tým povedať,
že VŽDY vyzeráš super 😊

POPPY: Si nervózna?

JA: Na počudovanie som až prekvapivo
pokojná. Mám ešte vyše hodiny času!

JESS: Výborne! Možno by si zatiaľ mala porozmýšľať
nad tým, o čom sa budete baviť... aby z teba zase
nevyletelo niečo ako „prsadnite“ alebo „bobre“.

POPPY: Alebo ešte horšie — aby si nezačala
rozprávať o jeho syrových prstoch!